

MESSEVILÁG.

Szerkeszti: KELEMEN ANDOR.

Figurás szél.

Fütyül, nyög, jajgat, sir a szél
Zörög-börög a házfedél
Fü-fa remeg
Ablak rezeg:
— Félre útaból emberek!

Zurr! zurr! tovább zúg, hahotáz,
Minden bokort megrenget, ráz
S amint szalad
A bokrokat
Megcibálja a kert alatt.

Most táncra perdül s haja-hopp
A nádviskók hajába kap!
Majd kedvét — ni
Miben leli
A szélkakast berzengeti.

No, elcsöndesült, — oh de már
A kéményünkbe kandikál
És hirtelen
Csak benn terem
— Lenyargalt egy füstfellegen.

Huh, mint sipol bent, hogy dudál!
S hopp újra künn zúg, kiabál
Házunk felett
Rikolt, nevet:
— Félre útaból emberek!

Andor bácsi.

Fejtörők.

Ókori lelet.

CIM . . .	IN . . .	TVE . . .	TI . . .
AGIA . . .	TU . . .	GIA . . .	LU . . .
SAA . . .	LM . . .	A . . .	T.

Kassa, Árva, Zágráb, Olt, Visegrád,
Léva, Ojtóz, Retyezát, Soroksár.

A kezdőbetűk egy híres erdélyi város nevét adják.

— étes	— itos
— fonya	— lek
— érték	— emete
— rbán	— pe
— ukor	— ilus
— erge	— ipó
— mre	

A hiányzó betűk egy híres fejedelem nevét alkotják.

A rejtvények megfejtését f. hó 25-ig küldjétek be. A megfejtők között 3 szép könyvet sorsolunk ki. Mindenki, aki legalább egy rejtvényt helyesen megfejt, részt vesz a sorsolásban.

Arangesizmak.

I.

Hiszen igaz, hogy nem volt aranypatkó rajta, meghogy gyémánt szegekkel sem volt kiverve, hanem azért mégis egy aranyvár árért készítette Nemes Gergely uram, az alvégi csizmadia.

Az az aranyvár pedig ott akart épülni a Garócz-dombon, még abban az időben, mikor naphosszat törökösdi játszottunk: a Tisztartó Pista, Kerekesék Jóskája, a kis Kovács Juliska, meg én. A tisztartó Pista volt az Ali basa, janicsár hadát a béres gyermekből szedte össze, mi a Kerekesék Jóskájával hol vitéz Dobónak, hol meg Kinizsinek tituláltuk egymást. Ha aztán a rengő viadalban, fényes diadalban valamelyikünk lekarikázott a vesszőcsikójáról, a kis Kovács Juliska szaladt hozzá megkérdezni: hol s mi tört el, fáj-e, be-bekötözgetni a rettentő sebet páttyolat kenővel.

Egy délután a Tisztartó Pista földhöz csapja a fa-fringiját, lófarkos zászlóját ketté törte egy sülvény nyírán s azt mondja nekem: Hallod-e pajtikám, az én kedvem oda ettől a játéktól! Még egy várunk sincsen, egy igazi várunk, amit meglehetne ostromolni, vinni.

— A bizony jó lenne, tóditottam hozzá, hanem honnan vennők azt az igazi várat?

Intett a kezével: — Beszéltem a sánta, vén Brugó cigánnyal, ő felépitene, csak pénz kéne hozzá... Sok-sok, nagyon sok pénz: öt pengő forintos! Azért aztán csinál egy igazi várat, fényes aranyvárat.

Hej, tömérdék pénz volt! Egy fél borju ára! Nekem hamarjába eszembe jutott, hogy az ó-almáriomban egy új hatosom van, el is hoztam nyomban. Tisztartó Pista is kihuzott kettőt a lajbija zsebéből. Kerekes Jóska már csak egy rézgarasost tudott elővenni. Összeszámlálgattuk, összeolvastuk: haj, távol álltunk még egy fél forinttól is. A kis Kovács Julis el is ríttta magát, hogy ő neki sincsen egy fia fityingie; irkára sem telik s otthon az abröszön nincs sokszor kenyér sem.

Csittitgattuk szépen: majd csak összehordjuk azt a pénzt magunk is, ha egy év alatt is. Akkor aztán megcsináljuk azt az aranyvárat s öt tesszük meg benne királykisasszonynak.

A két szemé sirt még,
De már mosolygásra
Nyílt a nagy örömtől
Pityergő kis szája.

Mi pedig koszorút kötöttünk réti kököresinből s megkoszorúztuk a királykisasszonykánkat vele.

II.

Másnap perselyt vettünk egy vándor fazekasnál s belecsörögtettük az összegyűjtött pénzt. Aztán körülültünk áhitattal s a királykisasszony megkopogtatta oldalát: